

zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znova projednal a o ní rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) §u 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že tu chybí zákonná známka zločinu podle §u 128 tr. zák., totiž pohlavní zneužití osoby bezbranné; soud prý nesprávně posoudil otázku bezbrannosti, přehlédnuv, že Š-ová nebyla bezbrannou, dokud jí zbývala možnost pustiti krávu a uvolněné ruky použití k účinnější obraně proti útočníkovi. Námitka jest odůvodněná. Nalézací soud dospěl k úsudku, že Š-ová byla ve stavu bezbrannosti na základě skutkových zjištění, že obžalovaný ji tak pevně držel, že měla od použitého násilí na obou pažích modřiny, obě ruce oteklé, ruce i záda bolestivá, že se mu nemohla ubrániti, ač se bránila jak mohla, přes to že byla v obraně omezena tím, že držela pravou rukou krávu na provaze, by jí neutekla, a že od ní upustil teprve, až ona, vidouc že by se neubránila, počala křičeti o pomoc. Bezbrannost ve smyslu §u 128 tr. zák. stejně jako ve smyslu §u 127 tr. zák. znamená naprostou nezpůsobilost klásti odpor. Vyžaduje se tudíž, jak správně uvádí stížnost, k pojmu bezbrannosti v případech, kde pachatel musel přemoci odpor napadené osoby, že užil takového násilí, že svobodná vůle napadené byla úplně potlačena, že byla neschopnou, by mu činila odpor a že jí nezbylo, než podrobiti se vůli útočnickově. Rozsudek zjišťuje, že se Š-ová obžalovanému bránila, jak mohla. Tím vylučuje skutkovou podstatu §u 128 tr. zák., neboť dokud se Š-ová mohla brániti, nebyla bezbrannou. Byla by tu ovšem skutková podstata tohoto zločinu, kdyby se obžalovanému bylo podařilo použitým násilím zlomit její odpor, učiniti ji nezpůsobilou k obraně a kdyby jí v tom stavu byl pohlavně zneužil způsobem v §u 128 tr. zák. naznačeným. Že Š-ová byla obžalováním násilím uvedena do takového stavu, že byla neschopna, by mu kladla odpor a že v tomto stavu byla jím zneužita, rozsudek nezjišťuje. Nezjišťuje tedy podstatný znak zločinu, jímž obžalovaného uznává vinným a jest proto zmatečným podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř.

Čís. 2844.

Rodiče zletilého obžalovaného nemohou za něho podati zmateční stížnost, vzdal-li se jí obžalovaný. Lhostejno, zda obžalovaný napotom souhlasil s tím, by byla zmateční stížnost rodiči podána, a zda protokolování vzdání se stalo v nepřítomnosti obhájce.

(Rozh. ze dne 4. července 1927, Zm II 280/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání stížnost rodičů obžalovaných do usnesení krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 5. června 1927, jímž byla odmítnuta jejich zmateční stížnost do rozsudku krajského jakožto porotního soudu v Mo-

ravské Ostravě ze dne 28. května 1927, pokud jím byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II. a) tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Stížnosti rodičů obžalovaných do usnesení, jímž byla stěžovateli ohlášená zmateční stížnost ve smyslu §u 1 čís. 1 novely k trestnímu řádu odmítnuta, nelze přiznati úspěch. Podle §u 282 tr. ř. nemůže rodiči obžalovaného, je-li tento zletilý, podána býti zmateční stížnost proti jeho vůli, tedy může býti podána pouze tehda, když obžalovaný s podáním zmateční stížnosti souhlasí. Jak ze spisů vysvítá, prohlásili však obžalovaní, kteří oba jsou zletilí, podle úředního hlášení ředitele věznice, že nastupují trest, a odebral se na to předseda porotního soudu sám do věznice a sepsal s nimi protokol, podle něhož prohlásili, že nepodávají zmateční stížnosti do rozsudku porotního soudu a tohoto opravného prostředku se vzdávají; že nastupují trest a ohlašují toliko odvolání co do výše trestu. Podle tohoto stavu věci, o jehož správnosti nelze pochybovati, vzdali se obžalovaní jasně a výslovně opravného prostředku zmateční stížnosti a jest toto přesně prohlášené vzdání se závazným a obžalovanými ne odvolatelným. V důsledcích toho je pak i nemožným dodatečný souhlas obžalovaných s tím, by jejich rodiče v jejich prospěch podali zmateční stížnost, a rovná se udělení takového souhlasu v podstatě pouze nedovolenému odvolání původního jejich vzdání se opravného prostředku zmateční stížnosti. Na tomto stavu nemění se nic tím, že se ono protokolární vzdání stalo v nepřítomnosti obhájce, neboť není zákonného ustanovení, podle něhož by k onomu vzdání se bylo potřebí, by obhájce byl přibrán.

Čís. 2845.

Podmětem přestupku porušení manželské věrnosti podle § 525 tr. zák. může sice býti jen jeden z manželů, na přestupku však může býti účastněna třetí osoba jako spoluvinník nebo účastník.

(Rozh. ze dne 7. července 1927, Zm II 55/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Olomouci jako soudu odvolacího ze dne 21. října 1926, jímž byla obžalovaná podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro přestupek podle §§ 5 a 525 tr. zák., byl porušen zákon v ustanoveních §§ 5 a 525 tr. zák.

D ů v o d y:

Augusta S-ová podala u okresního soudu ve Dvorcích na obžalovanou trestní oznámení, že po delší dobu udržuje s manželem obžalob-